

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2024 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Małek

Protokolanci: sekr.sąd. Dalia Przepląta

w obecności prokuratora: Krzysztofa Sztura

przy udziale oskarżyciela posiłkowego: Gmina (...) W. reprezentowana przez Prezydenta (...) W.;

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 1 kwietnia 2021 roku, 19 kwietnia 2021 roku, 6 maja 2021 roku, 13 maja 2021 roku, 20 maja 2021 roku, 10 czerwca 2021 roku, 1 lipca 2021 roku, 8 lipca 2021 roku, 15 lipca 2021 roku, 22 lipca 2021 roku, 29 lipca 2021 roku, 2 września 2021 roku, 9 września 2021 roku, 16 września 2021 roku, 23 września 2021 roku, 30 września 2021 roku, 7 października 2021 roku, 14 października 2021 roku, 21 października 2021 roku, 28 października 2021 roku, 4 listopada 2021 roku, 18 listopada 2021 roku, 25 listopada 2021 roku, 9 grudnia 2021 roku, 16 grudnia 2021 roku, 23 grudnia 2021 roku, 30 grudnia 2021 roku, 3 stycznia 2022 roku, 27 stycznia 2022 roku, 3 lutego 2022 roku, 7 lutego 2022 roku, 10 lutego 2022 roku, 22 lutego 2022 roku, 10 marca 2022 roku, 17 marca 2022 roku, 24 marca 2022 roku, 31 marca 2022 roku, 7 kwietnia 2022 roku, 11 kwietnia 2022 roku, 14 kwietnia 2022 roku, 21 kwietnia 2022 roku, 25 kwietnia 2022 roku, 28 kwietnia 2022 roku, 9 maja 2022 roku, 12 maja 2022 roku, 16 maja 2022 roku, 18 maja 2022 roku, 19 maja 2022 roku, 23 maja 2022 roku, 26 maja 2022 roku, 27 maja 2022 roku, 2 czerwca 2022 roku, 6 czerwca 2022 roku, 7 czerwca 2022 roku, 9 czerwca 2022 roku, 13 czerwca 2022 roku, 23 czerwca 2022 roku, 30 czerwca 2022 roku, 4 lipca 2022 roku, 7 lipca 2022 roku, 14 lipca 2022 roku, 18 lipca 2022 roku, 21 lipca 2022 roku, 28 lipca 2022 roku, 5 września 2022 roku, 8 września 2022 roku, 26 września 2022 roku, 29 września 2022 roku, 3 października

2022 roku, 6 października 2022 roku, 13 października 2022 roku, 20 października 2022 roku, 24 października 2022 roku, 27 października 2022 roku, 3 listopada 2022 roku, 10 listopada 2022 roku, 17 listopada 2022 roku, 24 listopada 2022 roku, 28 listopada 2022 roku, 5 grudnia 2022 roku, 8 grudnia 2022 roku, 12 grudnia 2022 roku, 15 grudnia 2022 roku, 19 grudnia 2022 roku, 29 grudnia 2022 roku, 3 stycznia 2023 roku, 10 stycznia 2023 roku, 18 stycznia 2023 roku, 25 stycznia 2023 roku, 7 lutego 2023 roku, 21 lutego 2023 roku, 7 marca 2023 roku, 14 marca 2023 roku, 21 marca 2023 roku, 28 marca 2023 roku, 4 kwietnia 2023 roku, 12 kwietnia 2023 roku, 18 kwietnia 2023 roku, 25 kwietnia 2023 roku, 12 maja 2023 roku, 22 maja 2023 roku, 14 czerwca 2023 roku, 6 września 2023 roku, 20 września 2023 roku, 11 października 2023 roku, 25 października 2023 roku, 3 listopada 2023 roku, 6 listopada 2023 roku, 5 grudnia 2023 roku, 18 grudnia 2023 roku, 8 stycznia 2024 roku, 15 stycznia 2024 roku, 22 lutego 2024 roku, 13 marca 2024 roku, 21 marca 2024 roku, 15 maja 2024 roku, 6 czerwca 2024 roku, 2 września 2024 roku, 4 września 2024 roku, 9 września 2024 roku, 11 września 2024 roku, 12 września 2024 roku, 16 września 2024 roku, 18 września 2024 roku, 23 września 2024 roku, 25 września 2024 roku, 14 października 2024 roku, 23 października 2024 roku, 25 października 2024 roku, 4 listopada 2024 roku, 12 listopada 2024 roku;

sprawy:

1) M.B., syna M. i A. z domu P., ur. (...) roku w W.,

oskarżonego o to, że:

- I.** w okresie pomiędzy grudniem 2010 roku a dniem 21 kwietnia 2011 roku, w W., działając wspólnie i w porozumieniu z R.N. oraz za pośrednictwem A.D., udzielił J.R. – ówczesnemu Zastępcy Dyrektora Biura (...) Urzędu (...) W. – upoważnionemu przez Prezydenta (...) W. do wydawania decyzji administracyjnych w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. z 1945, Nr 50, poz. 279), korzyści majątkowej znacznej wartości, w kwocie 2 000 000,00 zł, w zamian za wydanie przez J.R. korzystnej dla siebie decyzji administracyjnej o (...) z dnia 9 lutego 2011 roku o ustanowieniu w trybie art. 7 w/w dekretu użytkowania wieczystego do zabudowanego gruntu położonego przy **ul. (...)** w W., oznaczonego hip. (...), na okres 99 lat, w zamian za czynsz symboliczny, która to decyzja została następnie zmieniona decyzją o Nr (...) z dnia 1 kwietnia 2011 roku, z uwagi na roszady personalne powstałe w wyniku sprzedaży w dniu 16 marca 2011 roku (Rep. (...)) całości przysługujących mu praw i roszczeń do w/w nieruchomości na rzecz swojej teściowej M.K. oraz M.K., siostry R.N., wyniku czego w dniu

21 kwietnia 2011 roku R.N. przekazał A.D., działającej w porozumieniu z J.R., obiecaną wcześniej korzyść majątkową w gotówce, w kwocie 2.000.000,00 zł, po czym w dniu 14 października 2011 roku podpisany został akt notarialny (Rep. (...)), na mocy którego urzędnicy reprezentujący Gminę (...) W., na podstawie powyższych decyzji administracyjnych, oddali M.K. i M.K. w użytkowanie wieczyste, zabudowany grunt przy ul. (...) w W., w udziale wynoszącym po 3670/10000 dla każdej z nich,

tj. o czyn z art. 229 § 4 k.k.,

II. w okresie od 2 do 31 grudnia 2012, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), wspólnie i w porozumieniu z R.N. obiecał, a następnie udzielił J.W., urzędnikowi samorządowemu zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty ds. nieruchomości w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., w związku z pełnieniem przez niego w/w funkcji publicznej, korzyści majątkowej w łącznej kwocie 30.000,00 zł, w zamian za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na prowadzeniu postępowań administracyjnych w sprawie nieruchomości położonych w W. przy ulicy (...) oraz (...), wbrew przepisom art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a., art. 61a § 1 k.p.a. i art. 105 § 1 k.p.a., a następnie sporządzeniu w sposób rażąco sprzeczny z prawem projektu decyzji o Nr (...) oraz (...), ustanawiających zgodnie z art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku prawo użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych przy ul. (...) i (...), wiedząc że roszczenia o ustanowienie tych praw były niezasadne, albowiem postępowania w tym trybie co do tych samych nieruchomości zostały już ostatecznie zakończone orzeczeniami administracyjnymi Prezydium Rady Narodowej w (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 roku oraz Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 roku, odmawiającymi ustanowienia własności czasowej do w/w gruntów, utrzymanymi w mocy przez Ministra Gospodarki Komunalnej decyzjami z dnia 20 kwietnia i 10 maja 1951 roku, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej co uniemożliwiało ponowne orzekanie w tej sprawie ze względu na bezwzględny ustawowy zakaz wynikający z art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a.,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

III. w okresie od 6 października 2011 roku do 25 kwietnia 2014 roku, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W.

przy ul. (...) oraz (...), wspólnie i w porozumieniu z K.D. współdziałał z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., M.P., pełniącym funkcję kierownika Działu (...) w w/w Wydziale, G.J. – F., pełniącą funkcję naczelnika w/w Wydziału, J.B., zatrudnionym jako radca prawny w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) oraz J.R., zastępcą Dyrektora Biura (...), przy popełnieniu przez wyżej wymienionych pracowników Urzędu (...) W. czynów zabronionych polegających na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu swoich uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M.B. w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), w ten sposób, że złożył w dniach 6 października 2011 roku oraz 23 stycznia 2012 roku za pośrednictwem K.D., działającego jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H.B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., wnioski o ustanowienie w trybie art. 7 w/w dekretu użytkowania wieczystego gruntów położonych w W. przy ul. (...) oraz ul. (...), wiedząc przy tym że roszczenie o ustanowienie tych praw są niezasadne, w wyniku czego przeprowadzone zostały postępowania administracyjne, pomimo faktu, że postępowania w tym trybie co do tych samych nieruchomości zostały prawomocnie zakończone, czego pełną świadomość mieli M.P., G.F., J.B. oraz J.R., którzy swoim zachowaniem naruszyli obowiązki: dbania o środki publiczne, wykonywania obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowania rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.) i z § 9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki oraz przekroczyli swoje uprawnienia do prowadzenia i nadzorowania wskazanych powyżej spraw, opiniowania projektów decyzji o ustanowieniu użytkowania wieczystego oraz wydawania takich decyzji, wynikających z ich indywidualnych zakresów obowiązków oraz udzielonych pełnomocnictw,

w konsekwencji czego w dniach 2 i 23 listopada 2012 roku J.R., w imieniu Prezydenta (...) W. wydał niezgodne z prawem decyzje nr (...) i (...) o ustanowieniu użytkowania wieczystego, których projekty zostały przygotowane przez J.W. oraz parafowane przez M.P., G.F. oraz J.B., a następnie pomimo niespełnienia, zawartych w decyzjach, prawno-kształtujących warunków dopuszczalności zawarcia umów użytkowania wieczystego, polegających na przekazaniu we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na przedmiotowych gruntach oraz na wyeliminowaniu z obrotu prawnego decyzji Wojewody

(...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności gruntów zabudowanych budynkami mieszkalnymi, K.D., działając w imieniu i na rzecz M.B. udał się do notariusza L.Z. i uzgodnił z nim treść umów notarialnych ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, które to umowy w dniach 3 i 25 kwietnia 2014 roku zostały podpisane przez K.D. reprezentującego M.B. oraz G.F. i B.R. reprezentujące Prezydenta (...) W., i zawierały nieprawdziwe stwierdzenia stron, iż budynki posadowione na przedmiotowych nieruchomościach są własnością beneficjentów decyzji zwrotowych, podczas gdy z zapisów znajdujących się w księgach wieczystych oraz z treści znajdujących się w obrocie prawnym decyzji Wojewody (...) wynikało jednoznacznie, iż przedmiotowe budynki są własnością (...) W., o czym wiedzieli M.B., działający w jego imieniu i na jego rzecz K.D., oraz G.F., w konsekwencji czego doszło do przekazania M.B. nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) i ul. (...), czym działano na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, wyrządzając jednocześnie szkodę wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającą wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

2) **J.W., syna M. i M. z domu U., ur. (...) roku w K.,**

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od 2 listopada 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Głównego Specjalisty ds. nieruchomości (...) Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z pełnioną przez siebie funkcją publiczną przyjął od R.N. i M.B. korzyść majątkową w łącznej

wysokości 30 000,00 zł, w zamian za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na prowadzeniu postępowań administracyjnych w sprawie nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), wbrew przepisom art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a., art. 61a § 1 k.p.a. i art. 105 § 1 k.p.a., a następnie sporządzeniu w sposób rażąco sprzeczny z prawem projektów decyzji o Nr (...) i Nr (...), ustanawiających na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku prawo użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych przy ulicach (...) i (...), w zamian za czynsz symboliczny, wiedząc przy tym, że roszczenia o ustanowienie tych praw były niezasadne, albowiem postępowania w tym trybie, co do tych samych nieruchomości, zostały już ostatecznie zakończone orzeczeniami administracyjnymi Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 roku oraz Prezydium Rady Narodowej w (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 roku, odmawiającymi ustanowienia własności czasowej do w/w gruntów, utrzymanymi w mocy przez Ministra Gospodarki Komunalnej, decyzjami z dnia 20 kwietnia 1951 roku i 10 maja 1951 roku, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej, co uniemożliwiało ponowne orzekanie w tych samych sprawach ze względu na bezwzględny zakaz ustawowy, wynikający z treści art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a., przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, które to prawa w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

- V. w okresie od października 2008 roku do sierpnia 2009 roku, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Inspektora, a następnie Głównego Specjalisty ds. nieruchomości (...) Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z pełnioną przez siebie funkcją publiczną przyjął od R.N. i J.P. korzyść majątkową w łącznej wysokości 20 000,00 zł, w zamian za przychyłność przy rozpoznawaniu

– w ramach prowadzonych przez siebie postępowań administracyjnych dotyczących nieruchomości położonych w W. przy ulicy (...) i (...) – wniosków o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego, złożonych na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku, na rzecz następców prawnych byłych właścicieli lub nabywców roszczeń dekretowych reprezentowanych przez Kancelarię Adwokacką R.N.,
tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

VI. w okresie od lipca 2013 roku do października 2013 roku, w W., będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Głównego Specjalisty ds. nieruchomości (...) Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...) W. (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z pełnioną przez siebie funkcją publiczną przyjął od R.N. i J.P. korzyść majątkową w łącznej wysokości 10 000,00 zł, w zamian za przychyłność przy prowadzeniu postępowania administracyjnego, dotyczącego nieruchomości położonej w W. przy ulicy (...), w tym za niezwłoczne uwzględnienie wniosku R.N. i J.P. o zmianę ostatecznej decyzji Prezydenta (...) W. o (...) z dnia 27 czerwca 2013 roku o ustanowieniu użytkowania wieczystego do w/w gruntu i sporządzenie projektu decyzji o Nr (...) z dnia 11 października 2013 roku na rzecz nowych nabywców roszczeń dekretowych,
tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.,

VII. w okresie od 25 maja 2012 roku do 31 lipca 2012 roku, w W., będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Głównego Specjalisty (...) Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z pełnioną przez

siebie funkcją publiczną, przyjął od M.M. korzyść majątkową w wysokości 10 000,00 zł, w zamian za przychyłność przy rozpoznaniu – w ramach prowadzonego przez siebie postępowania administracyjnego dotyczącego nieruchomości warszawskiej położonej przy **ulicy (...)** – wniosku M.M. z dnia 7 maja 2012 roku o zmianę ostatecznej decyzji Prezydenta (...) W. o Nr (...) o ustanowieniu użytkowania wieczystego i niezwłoczne sporządzenie projektu decyzji o Nr (...) z dnia 25 maja 2012 roku, określającej należycie wielkość udziałów w prawie użytkowania wieczystego do w/w gruntu,

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.,

VIII. w czerwcu 2014 roku, w W., będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Głównego Specjalisty (...) Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z pełnioną przez siebie funkcją publiczną przyjął od M.M. korzyść majątkową w wysokości 10 000,00 zł, w zamian za przychyłność przy rozpoznaniu – w ramach prowadzonego przez siebie postępowania administracyjnego dotyczącego nieruchomości położonej w W. przy **ulicy (...)** – wniosku M.M. z dnia 25 listopada 2013 roku o zmianę decyzji Prezydenta (...) W. Nr (...) z dnia 3 stycznia 2008 roku o ustanowieniu użytkowania wieczystego i niezwłoczne sporządzenie projektu decyzji o Nr (...) z dnia 17 lutego 2014 roku, określającej należycie wielkość udziałów w prawie użytkowania wieczystego do w/w gruntu,

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.,

IX. w okresie od 27 lipca 2012 roku do dnia 20 września 2012 roku, w W., będąc zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty ds. nieruchomości w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W. i zobowiązanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz

w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku (Dz.U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.), w związku z prowadzonym przez siebie postępowaniem z wniosku następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości (...) o nr hip. (...), nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu czynności ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2016, poz. 902 – t.j.) oraz z treści § 9 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki Pracowników Urzędu (...) W. w ten sposób, że sporządził wadliwy prawnie projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach, przez co doprowadził do wydania przez J.R. w dniu 20 września 2012 roku decyzji o Nr (...) ustanawiającej na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,2116 części gruntu o powierzchni 324 m², oznaczonego jako działka ewid. nr (...) w obrębie (...), dla której prowadzona była księga wieczysta KW nr (...), stanowiącego grunt pod powojennym budynkiem przy **ulicy (...)** w W., na rzecz B.Z. w udziale wynoszącym 0,193085 części oraz M.M. w udziale wynoszącym 0,0181515 części, przy czym oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste miało nastąpić z jednoczesną sprzedażą na rzecz użytkowników wieczystych lokali znajdujących się w budynku posadowionym na tej działce, należących do (...) W., pomimo zaniechania pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, a mianowicie niezbadania czy przedwojenna nieruchomość warszawska o nr hip. (...) pokrywała się z granicami działki ewid. nr (...) w obrębie (...), w sytuacji gdy w skład dawnej nieruchomości oznaczonej nr hip. (...) wchodziła jedynie część działki ewidencyjnej oznaczonej nr (...), zaś część tej działki stanowił grunt niehipotekowany, będący przed wojną własnością (...) W. i stanowiący część pasa drogowego ulicy (...), zaś zwrot tej działki następcom prawnym byłych właścicieli przed dniem wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 roku powinien poprzedzać podział geodezyjny działki w celu wydzielenia terenu dawnej nieruchomości o nr hip. (...), co było niemożliwe z uwagi na posadowienie na niej powojennego budynku, który nie spełniał wymogów określonych w art. 93 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami ((Dz. U. z 2004, Nr 261, poz. 2603 ze zm.), pozwalających na podział nieruchomości budynkowej, co z kolei było podstawą do wydania decyzji odmawiającej ustanowienia użytkowania wieczystego na rzecz B.Z. i M.M., czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania

obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

3) K.D., syna A. i E. z domu S., ur. (...) roku w P.,

oskarżonego o to, że:

- X.** w okresie od kwietnia 2007 roku do 25 maja 2009 roku, w W., będąc zatrudnionym w Urzędzie (...) W. na stanowisku Podinspektora, a następnie Inspektora Drugiego Działu (...) W...) W. w Wydziale (...) w Biurze (...), będąc zobligowanym w ramach zakresu powierzonych mu obowiązków służbowych m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) oraz w trybie art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami, a także do prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych o przyznanie odszkodowania w trybie art. 215 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 roku, Nr 261 poz. 2603 ze zm.) za niektóre kategorie nieruchomości przejętych na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...) W., w związku z pełnioną przez siebie funkcją publiczną przyjął od ustalonych osób korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 20.000 zł, w zamian za przychyłność przy rozpoznawaniu – w ramach prowadzonego przez siebie postępowania administracyjnego – wniosku o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku do gruntu pochodzącego z dawnej nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) na rzecz następców prawnych byłych właścicieli, reprezentowanych przez Kancelarię Adwokacką R.N.,
- tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.**

4) J.R., syna W. i A. z domu D., ur. (...) roku w W.,

oskarżonego o to, że:

- XI.** w okresie od 06 października 2011 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w

sposób niezgodny z prawem przez M.B. prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), współdziałając z M.B. i K.D., a także z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., M.P., pełniącym funkcję kierownika Działu (...) w w/w Wydziale, G.F., pełniącą funkcję naczelnika w/w Wydziału i J.B., zatrudnionym jako radca prawny w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...), w celu osiągnięcia przez M.B. nienależnej korzyści majątkowej w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy **ul. (...) oraz (...)** w W., pełniąc funkcję Zastępcy Dyrektora Biura (...) Urzędu (...) W., a także posiadając pełnomocnictwo do wydawania z upoważnienia Prezydenta (...) W. decyzji administracyjnych w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. z 1945, Nr 50, poz. 279), nie dopełnił ciężących na nim obowiązków polegających m.in. na zapewnieniu właściwej realizacji zadań podległych mu komórek organizacyjnych Biura, w tym Wydziału Spraw (...), w którym prowadzone były postępowania w trybie w/w dekretu, dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z § 13 pkt 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 31 grudnia 2008 w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z § 9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki oraz z pkt 1 jego zakresu obowiązków z dnia 15 listopada 2006 r., w ten sposób, że dopuścił do przeprowadzenia postępowań administracyjnych w zakresie wniosku z dnia 23 stycznia 2012 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik B.G. i M.D., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., w także wniosku z dnia 6 października 2011 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H.B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., pomimo faktu, że postępowanie w tym trybie co do tych nieruchomości zostało prawomocnie zakończone orzeczeniem administracyjnym Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 kwietnia 1951 r., a także orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 27 czerwca 1950 r. nr L.Dz. 714/49 oraz orzeczeniem

administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 r. nr (...), utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 maja 1951 r., którymi odmówiono uwzględnienia wniosków byłych właścicieli nieruchomości o przyznanie im własności czasowej gruntów, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej i uniemożliwiały ponowne orzekanie w tych sprawach z uwagi na bezwzględny, ustawowy zakaz wynikający z art. 156§1 pkt 3 kpa, a następnie, pomimo niezwyfikowania twierdzeń pełnomocnika stron wskazanych w powyższych wnioskach odnośnie miejsca zamieszkania przedwojennych właścicieli nieruchomości oraz treści dokumentów zgromadzonych w tym zakresie w dawnych księgach wieczystych gruntu, wydał sporządzone przez J.W., referenta obu spraw, rażąco sprzeczne z prawem decyzje w imieniu Prezydenta (...) W. o ustanowieniu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), a także o ustanowieniu takiego prawa dla nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), parafowane przez G.F., M.P. i J.B., w wyniku czego doszło do niezasadnego ustanowienia przez upoważnionych pracowników Urzędu (...) W.: G.F. i B.R., aktami notarialnymi sporządzonymi przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 25 kwietnia 2014 r., rep. (...), oraz w dniu 3 kwietnia 2014 r., rep. (...), prawa użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) i (...) i potwierdzenia prawa własności budynków po stronie użytkowników wieczystych gruntów, którym prawo to nie przysługuje, tj. w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz M. i D. R. oraz (...) sp. z o.o., której jedynym wspólnikiem i członkiem zarządu był wówczas M.B., a w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz H.B., od której M.B. na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. Rep (...) nabył prawa i roszczenia do ww. nieruchomości, (...) Spółka Akcyjna z/s w W., która na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia 2012 r. nabyła od (...) sp. z o.o. z/s w W. reprezentowanej przez M. B., cały należący do ww. spółki udział w prawach i roszczeniach do ww. nieruchomości, a której członkiem rady nadzorczej był M.B. oraz Gminy (...), pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w treści decyzji warunki ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności przedmiotowych gruntów, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na tych gruntach, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości

wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, które to prawa w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,
tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

- 5) **J.M.**, syna B. i I. z domu C., ur. (...) roku w W.,
oskarżonego o to, że:

XII. w okresie od dnia 16 października 2012 roku do dnia 15 listopada 2012 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc radcą prawnym i pełniąc funkcję koordynatora samodzielnego wieloosobowego stanowiska pracy radców prawnych Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielania pracownikom (...) interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 7 i 9 jego własnego zakresu obowiązków z dnia 15 marca 2012r., pomimo faktu, że:

- dysponował opinią prawną, z której wynikało, iż treść układu indemnizacyjnego zawartego z Królestwem Danii nakazuje przyjąć, że z chwilą jego podpisania to rząd duński, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą, za wyłączone w okresie PRL mienie obywateli (...), a w związku z tym wydanie na rzecz M.K., G. M. i J. P., decyzji dot. użytkowania wieczystego, jest niezgodne z przepisami prawa,
- w toku prowadzonego postępowania administracyjnego zaniechano zgromadzenia wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, w szczególności dokumentów lub informacji z Ministerstwa Finansów dotyczących przyznania J.H. M. odszkodowania przez rząd duński za w/w nieruchomości,

parafował wadliwe prawnie projekty decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuścił do wydania w dniach 16 października oraz 15 listopada 2012 roku przez J.R. na rzecz M.K., G.M. i J. P.,

reprezentowanych przez R. N., decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 841 m² położonego w W. przy (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) oraz decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 617 m² położonego w W. przy Palcu (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i przyczynił się do wyrządzenia szkody w mieniu (...) W. odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono, w kwocie 62 520 000 zł,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

- XIII.** w okresie od dnia 05 marca 2009 roku do dnia 07 lutego 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki zastępcy dyrektora Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sprawowania bezpośredniego nadzoru nad realizacją zadań tego Biura i dbania o jakość pracy podległych pracowników, jak również będąc odpowiedzialnym za merytoryczną jakość i terminowość prowadzonych spraw, będąc jednocześnie upoważnionym do wydawania w imieniu Prezydenta (...) W. decyzji administracyjnych dotyczących oddania w użytkowanie wieczyste gruntów w związku z obowiązywaniem dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze (...) W. (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz z jego własnego zakresu obowiązków z dnia 22 maja 2013 roku, w ten sposób, że wydał w imieniu Prezydenta (...) W. niezgodną z prawem decyzję nr (...) z dnia

07 lutego 2014 roku o ustanowieniu, w trybie art. 7 ust. 1, 2 i 3 w/w dekretu, prawa wieczystego użytkowania $\frac{3}{4}$ gruntu o powierzchni 1475 m², położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz J.M., J.P., A.M., M.S., N.M., Mary Wade, M.M., M.M. i A. M., zaś w zakresie pozostałej $\frac{1}{4}$ gruntu ustanowiono użytkowanie wieczyste na rzecz Skarbu Państwa, zmienioną następnie postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r., nr (...), pomimo tego, że wiedział, iż właściciel $\frac{1}{4}$ części tej nieruchomości – E.M., był objęty układem indemnizacyjnym zawartym przez Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Francją w dniu 19 marca 1948 roku, uzupełnionym protokołem z dnia 07 września 1951 r. i przyznano mu odszkodowanie za utracone przez niego mienie nieruchomości znajdujące się w Polsce, o czym Urząd (...) W. został poinformowany pismem Ministerstwa Finansów doręczonym Urzędowi w dniu 05 marca 2009 roku, zaś z będącej w jego dyspozycji opinii prawnej wynikało, że z chwilą podpisania układu indemnizacyjnego to Rząd francuski, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za wywłaszczone w okresie PRL mienie obywateli (...), a jednocześnie zaniechał pozyskania z Ministerstwa Finansów bardziej szczegółowych informacji na temat wypłacenia E.M. odszkodowania przez Rząd francuski za w/w nieruchomość, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i wyrządził szkodę w mieniu (...) W. odpowiadającą $\frac{1}{4}$ części wartości użytkowania wieczystego nieruchomości, dla której użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono, tj. w kwocie 6.135.250,00 zł, **tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,**

- XIV.** w okresie od 27 lipca 2012 r. do dnia 20 września 2012 roku w W. , będąc radcą prawnym i pełniąc funkcję koordynatora samodzielnego wieloosobowego stanowiska pracy radców prawnych Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielania pracownikom (...) interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych

(Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.) i z § 9 ust. 1 zarządzenia nr 276/2007 Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także w pkt 7 i 9 własnego zakresu obowiązków z dnia 15 marca 2012 r. w ten sposób, że parafował wadliwy prawnie projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuścił do wydania przez J.R. w dniu 20 września 2012 roku decyzji o nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,2116 części gruntu o powierzchni 324 m² oznaczonego jako działka ewidencyjna nr (...) w obrębie (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...), stanowiąca grunt pod powojennym budynkiem przy ul. (...) w W. na rzecz B.Z. w udziale wynoszącym 0,193085 części oraz M.M. w udziale wynoszącym 0,0181515 części, przy czym oddanie w użytkowanie wieczyste gruntu miało nastąpić z jednoczesną sprzedażą na rzecz użytkowników wieczystych lokali znajdujących się w posadowionym na tej działce budynku i należących do (...) W., pomimo zaniechania pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, tj. niezbadania, czy przedwojenna nieruchomość (...) o numerze hip. (...) pokrywa się z obecnymi granicami działki ewidencyjnej nr (...) w obrębie (...), w sytuacji, gdy w skład dawnej nieruchomości oznaczonej nr hip. (...) wchodziła jedynie część działki ewidencyjnej oznaczonej nr (...) w obrębie (...), część zaś tej działki stanowił grunt niehipotekowany będący przed wojną własnością (...) W. i stanowiący część pasa drogowego ulicy (...), zaś zwrot tej działki następcom prawnym jej właścicieli przed dniem wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na terenie m. st. Warszawy, powinien poprzedzać podział geodezyjny działki w celu wydzielenia terenu dawnej nieruchomości o numerze hip. (...), którego to wykonanie nie było możliwe z uwagi na posadowienie na ww. działce powojennego budynku, który nie spełniał wymogów określonych w art. 93 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami pozwalających na podział nieruchomości budynkowej, co powinno stanowić podstawę do wydania decyzji odmownej ustanowienia użytkowania wieczystego na rzecz B.Z. i M.M., czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

XV. w okresie od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia 1 lutego 2016 roku, w W., pełniąc obowiązki Zastępcy Dyrektora Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sprawowania bezpośredniego nadzoru nad realizacją zadań tego Biura i dbania o jakość pracy podległych pracowników, jak również będąc odpowiedzialnym za merytoryczną jakość i terminowość prowadzonych spraw oraz będąc jednocześnie upoważnionym do wydawania w imieniu Prezydenta (...) W. decyzji administracyjnych dotyczących oddania w użytkowanie wieczyste gruntów na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym postępowaniem dekretowym z wniosku adw. M.G., złożonego w dniu 18 maja 1948 roku w imieniu i na rzecz następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości (...) położonej przy ul. (...) (ozn. hip. nr (...)), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z § 13 ust. 2 pkt 1 Załącznika do Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 roku w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z § 9 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki oraz z jego własnego zakresu obowiązków z dnia 22 maja 2013 roku w ten sposób, że wydał w dniu 1 lutego 2016 roku, z upoważnienia Prezydenta m.st. Warszawy, wadliwą prawnie decyzję o Nr 37/GK/DW/2016 ustanawiającą na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,80274 części w zabudowanym gruncie o powierzchni 765 m², położonym w W. przy ul. (...), opisanym w ewid. gruntów jako działka nr (...) w obrębie (...), uregulowanym w księdze wieczystej KW nr (...) na rzecz E.K. w udziale 10/30, T.J. w udziale 6/30, A.C. w udziale 5/30, A.N. w udziale 5/30, B.K. w udziale 4/30, w zamian za czynsz symboliczny, mając przy tym pełną świadomość, że w toku ponownego rozpoznania sprawy nie wykonano wskazań i zaleceń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co do kierunku oraz sposobu dalszego prowadzenia tego postępowania, które zostały opisane w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku o sygn. I SA/WA 1518/12, uchylającym poprzednią decyzję Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2012 roku o Nr (...), dotyczącą nieruchomości przy ul. (...), przy czym zachowania tego dopuścił się również z rażącym naruszeniem art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), który miał charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i stanowił o tym, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu, wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, akceptując tym samym fakt niepodjęcia w toku ponownego rozpoznania sprawy jakichkolwiek czynności mających na celu ustalenie, czy B.B., W.B. i S.J. faktycznie udzielili w dniu 15 maja 1948 roku pisemnego pełnomocnictwa, upoważniającego adw. M.G. do występowania w ich imieniu z wnioskiem dekretowym, na co wskazywał i do czego zobowiązywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym wyżej wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku, dowolnie uznając wbrew opinii tegoż sądu, że wystarczające w tym zakresie będzie dokonanie jedynie oceny materiału dowodowego poprzednio zgromadzonego w sprawie, czym działał na szkodę interesu publicznego, w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

- 6) **G.,F.**, córki Z. i B. z domu K., ur. (...) r. w G.,
oskarżonej o to, że:

XVI. w okresie od dnia 14 lutego 2011 roku do dnia 15 listopada 2012 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania przez J.P., M.K. i G. M. w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy Placu (...) (dawna (...)) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wysokości 62 520 000 zł przez M.K., G.M. oraz J.P., reprezentowanych przez R.N., pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym w w/w Wydziale postępowaniem oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego dwóch działek odpowiadających nieruchomości pod przedwojennym adresem **ul. (...) w W. (obecnie (...))**, nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes

publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jej własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 roku, pomimo tego, że:

- wiedziała, iż J.M., po którym M.K., G.M. i J.P., nabyli roszczenia, znajdował się na liście osób, którym przyznano odszkodowania zgodnie z układem indemnizacyjnym zawartym przez Polskę z Królestwem Danii – Protokołem nr (...) w sprawie interesów i mienia duńskiego w Polsce z dnia 26 lutego 1953 roku,

- dysponowała opinią prawną, z której wynikało, iż treść układu indemnizacyjnego zawartego z Królestwem Danii nakazuje przyjąć, że z chwilą jego podpisania to rząd duński, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą, za wyłączone w okresie PRL mienie obywateli (...), a w związku z tym wydanie na rzecz M.K., G.M. i J.P., decyzji dot. użytkowania wieczystego, jest niezgodne z przepisami prawa,

- zaniechała pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, w szczególności dokumentów lub informacji z Ministerstwa Finansów dotyczących przyznania J.M. odszkodowania przez rząd duński za w/w nieruchomości,

parafowała wadliwe prawnie projekty decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach, wskazanego w art. 25 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych i dopuściła w ten sposób do wydania w dniach 16 października oraz 15 listopada 2012 roku przez J.R. na rzecz M.K., G. M. i J. P., reprezentowanych przez R.N., decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 841 m² położonego w W. przy (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) oraz decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 617 m² położonego w W. przy (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i przyczyniła się do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w

mieniu (...) W. w kwocie 62 520 000 zł, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XVII. w okresie od dnia 05 marca 2009 roku do dnia 07 lutego 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania przez E.M. w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do 1/4 części nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), działka nr (...) z obrębu (...), pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jej własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 roku, w ten sposób, że parafowała niezgodną z prawem decyzję nr (...) z dnia 07 lutego 2014 roku o ustanowieniu, w trybie art. 7 ust. 1, 2 i 3 w/w dekretu, prawa wieczystego użytkowania $\frac{3}{4}$ gruntu o powierzchni 1475 m², położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz J.M., J.P., A.M., M.S., N.M., M.W., M.M., M.M i A. M., zaś w zakresie pozostałej $\frac{1}{4}$ gruntu ustanowiono użytkowanie wieczyste na rzecz Skarbu Państwa, zmienioną następnie postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r., nr (...), pomimo tego, że wiedziała, iż właściciel $\frac{1}{4}$ części roszczeń do tej nieruchomości – E.M., był objęty układem indemnizacyjnym zawartym przez Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Francją w dniu 19 marca 1948 roku, uzupełnionym protokołem z

dnia 07 września 1951 r. i przyznano mu odszkodowanie za utracone przez niego mienie nieruchomości znajdujące się w Polsce, o czym Urząd (...) W. został poinformowany pismem Ministerstwa Finansów doręczonym Urzędowi w dniu 05 marca 2009 roku, zaś z będącej w jej dyspozycji opinii prawnej wynikało, że z chwilą podpisania układu indemnizacyjnego to Rząd francuski, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za wyłączone w okresie PRL mienie obywateli (...), a jednocześnie zaniechała pozyskania z Ministerstwa Finansów bardziej szczegółowych informacji na temat wypłacenia E.M. odszkodowania przez Rząd francuski za w/w nieruchomość, czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i przyczyniła się do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w mieniu (...) W. odpowiadającej ¼ części wartości użytkowania wieczystego nieruchomości, dla której użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono, tj. w kwocie 6.135.250,00 zł,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XVIII. w okresie od 27 lipca 2012 roku do dnia 20 września 2012 roku w W., pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym w w/w Wydziale postępowaniem oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego z wniosku następców prawnych właścicieli przedwojennej nieruchomości warszawskiej o numerze hip. (...) , nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), w § 13 pkt 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., w §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym

Kodeksem Etyki, a także w pkt 1 własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 r. w ten sposób, że parafowała wadliwy prawnie projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuściła do wydania przez J.R. w dniu 20 września 2012 roku decyzji o nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,2116 części gruntu o powierzchni 324 m² oznaczonego jako działka ewidencyjna nr (...) w obrębie (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...), stanowiąca grunt pod powojennym budynkiem przy ul. (...) w W., na rzecz B.Z. w udziale wynoszącym 0,193085 części oraz M.M. w udziale wynoszącym 0,0181515 części, przy czym oddanie w użytkowanie wieczyste gruntu miało nastąpić z jednoczesną sprzedażą na rzecz użytkowników wieczystych lokali znajdujących się w posadowionym na tej działce budynku i należących do (...) W., pomimo zaniechania pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, tj. niezbadania, czy przedwojenna nieruchomości (...) o numerze hip. (...) pokrywa się z obecnymi granicami działki ewidencyjnej nr (...) w obrębie (...), w sytuacji, gdy w skład dawnej nieruchomości oznaczonej nr hip. (...) wchodziła jedynie część działki ewidencyjnej oznaczonej nr (...) w obrębie (...), część zaś tej działki stanowił grunt niehipotekowany będący przed wojną własnością (...) W. i stanowiący część pasa drogowego ulicy (...), zaś zwrot tej działki następcom prawnym jej właścicieli przed dniem wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na terenie m. st. Warszawy, powinien poprzedzać podział geodezyjny działki w celu wydzielenia terenu dawnej nieruchomości o numerze hip. (...), którego to wykonanie nie było możliwe z uwagi na posadowienie na ww. działce powojennego budynku, który nie spełniał wymogów określonych w art. 93 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami pozwalających na podział nieruchomości budynkowej, co powinno stanowić podstawę do wydania decyzji odmownej ustanowienia użytkowania wieczystego na rzecz B.Z. i M.M., czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

- XIX.** w dniu 9 października 2012 roku w W., pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących

obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jej własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 roku, w ten sposób, że parafowała niezgodny z prawem projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuściła do wydania przez J.R. w dniu 02 listopada 2012 roku decyzji Nr (...):

- o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do zabudowanego gruntu o powierzchni 235 m² w udziale wynoszącym 0,850 części, położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: B.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0309896 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu,

- o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego na 99 lat do zabudowanego gruntu o powierzchni 305 m² w udziale wynoszącym 0,535 części położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...) (oficyna), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: B.K. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,0856836

części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0195052 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, pomimo tego, że wiedziała, iż na mocy wyroków Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 27 listopada 1962 roku, o sygn. IV K dor. 121/62 oraz Sądu Wojewódzkiego w Opolu z dnia 14 października 1963 roku, o sygn. IV K. dor. 87/62, a także z dnia 14 maja 1964 roku, o sygn. III K 18/64 wobec R.S. orzeczono przepadek majątku w całości, co pozbawiało jego spadkobierców, tj. B.K., B.A., M.K. oraz J.S., roszeń o ustanowienie użytkowania wieczystego do nieruchomości przy ul. (...) w W., a jednocześnie zaniechała pozyskania z w/w sądów wskazanych wyroków, czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia jej szkody wielkiej wartości w kwocie 3.265.409 zł, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

- XX.** W okresie od 06 października 2011 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem przez M.B. prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), współdziałając z M.B., K.D., a także z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...), M.P., pełniącym funkcję kierownika Działu (...) w w/w Wydziale, J.B., zatrudnionym jako radca prawny w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) oraz J.R., zastępcą Dyrektora Biura (...), w celu osiągnięcia przez M.B. nienależnej korzyści majątkowej w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy **ul. (...) oraz (...)** w W., pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich

następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonymi w w/w Wydziale postępowaniami oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego z wniosku następców prawnych właścicieli przedwojennych nieruchomości (...) przy ul. (...) i (...), nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jej własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 roku, a także przekroczyła swoje uprawnienia do parafowania decyzji o ustanowieniu użytkowania wieczystego nieruchomości w ten sposób, że dopuściła do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w zakresie wniosku z dnia 23 stycznia 2012 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik B.G. i M.D., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., w także wniosku z dnia 6 października 2011 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H.B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., pomimo faktu, że postępowania w tym trybie co do tych nieruchomości zostały prawomocnie zakończone orzeczeniem administracyjnym Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 kwietnia 1951 r., a także orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 27 czerwca 1950 r. nr (...) oraz orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 r. nr (...), utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 maja 1951 r., którymi odmówiono uwzględnienia wniosków byłych właścicieli nieruchomości o przyznanie im własności czasowej gruntów, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej i uniemożliwiały ponowne orzekanie w tych sprawach z uwagi na bezwzględny, ustawowy zakaz wynikający z art. 156§1 pkt 3 kpa, a następnie, pomimo niezwyfikowania twierdzeń

pełnomocnika stron wskazanych w powyższych wnioskach odnośnie miejsca zamieszkania przedwojennych właścicieli nieruchomości oraz treści dokumentów zgromadzonych w tym zakresie w dawnych księgach wieczystych gruntu, zatwierdziła i parafowała sporządzone przez J.W., referenta obu spraw, rażąco sprzeczne z prawem projekty decyzji Prezydenta (...) W. o ustanowieniu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), a także decyzji o ustanowieniu takiego prawa dla nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), zatwierdzone i parafowane również przez M.P. i J.B., które to decyzje wydał odpowiednio w dniach 23 listopada 2012 r. i 2 listopada 2012 roku w imieniu Prezydenta (...) W. J.R., a ponadto, mając świadomość niezgodności z prawem w/w decyzji oraz pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w ich treści warunki ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności przedmiotowych gruntów, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na tych gruntach, zawarła w imieniu Prezydenta (...) W. wspólnie z B.R., akty notarialne sporządzone przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 25 kwietnia 2014 r., rep. (...), oraz w dniu 3 kwietnia 2014 r., rep. (...), ustanawiające prawo użytkowania wieczystego odpowiednio nieruchomości przy ul. (...) i (...) i potwierdzające, sprzecznie z wieczystoksięgowymi zapisami, prawo własności budynków po stronie użytkowników wieczystych gruntów, którym prawo to nie przysługuje, tj. w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz M i D. R. oraz (...) sp. z o.o., której jedynym współnikiem i członkiem zarządu był wówczas M.B., a w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz H.B., od której M.B. na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. Rep (...) nabył prawa i roszczenia do ww. nieruchomości, (...) Spółka Akcyjna z/s w W., która na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia 2012 r. nabyła od (...) sp. z o.o. z/s w W. reprezentowanej przez M. B., cały należący do ww. spółki udział w prawach i roszczeniach do ww. nieruchomości, a której członkiem rady nadzorczej był M.B. oraz Gminy (...), czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, które to prawa w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXI. w okresie od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia 1 lutego 2016 roku, w W., pełniąc funkcję Naczelnika Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W. oraz będąc zobowiązaną m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym postępowaniem dekretowym z wniosku adw. M.G., złożonego w dniu 18 maja 1948 roku w imieniu i na rzecz następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości (...) położonej przy ul. (...) (ozn. hip. nr (...)), nie dopełniła ciążących na niej obowiązków, polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z § 13 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 31 grudnia 2008 roku w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., w § 9 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także w pkt 1 własnego zakresu obowiązków z dnia 21 kwietnia 2008 roku w ten sposób, że parafując zatwierdziła sporządzony ponownie wadliwy prawnie projekt decyzji o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonej przy ul. (...), mając przy tym pełną świadomość, że w toku ponownego rozpoznania sprawy nie wykonano wskazań i zaleceń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co do kierunku oraz sposobu dalszego prowadzenia tego postępowania, które zostały opisane w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku o sygn. I SA/WA 1518/12, uchylającym poprzednią decyzję Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2012 roku o Nr (...), dotyczącą nieruchomości przy ul. (...), przy czym zachowania tego dopuściła się również z rażącym naruszeniem art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), który miał charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i stanowił o tym, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu, wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, akceptując tym samym fakt niepodjęcia w toku ponownego rozpoznania sprawy jakichkolwiek czynności mających na celu ustalenie, czy B.W., W.B. i S.J. faktycznie

udzielili w dniu 15 maja 1948 roku pisemnego pełnomocnictwa, upoważniającego adw. M.G. do występowania w ich imieniu z wnioskiem dekretowym, na co wskazywał i do czego zobowiązywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym wyżej wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku, dowolnie uznając wbrew opinii tegoż sądu, że wystarczające w tym zakresie będzie dokonanie jedynie oceny materiału dowodowego poprzednio zgromadzonego w sprawie, czym doprowadziła do wydania w dniu 1 lutego 2016 roku, z upoważnienia Prezydenta (...) W., decyzji o Nr (...) ustanawiającej na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,80274 części w zabudowanym gruncie o powierzchni 765 m², położonym w W. przy ul. (...), opisanym w ewidencji gruntów jako działka nr (...) w obrębie (...), uregulowanym w księdze wieczystej KW nr (...) na rzecz E.K. w udziale 10/30, T.J. w udziale 6/30, A.C. w udziale 5/30, A.N. w udziale 5/30, B.K. w udziale 4/30, w zamian za czynsz symboliczny, działając na szkodę interesu publicznego, w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

**7) M.P., syna K. i K. z domu B., ur. (...) roku w N.,
oskarżonego o to, że:**

XXII. w okresie od dnia 14 lutego 2011 roku do dnia 15 listopada 2012 roku w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania przez J.P., M.K. i G.M., w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy (...) (dawna (...)) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wysokości 62 520 000 zł przez M.K., G.M. oraz J. P., a, reprezentowanych przez R.N., pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym w w/w Wydziale postępowaniem oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego dwóch działek odpowiadających nieruchomości pod przedwojennym adresem **ul. (...) w W. (obecnie (...))**, nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną

starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jego własnego zakresu obowiązków z dnia 1 marca 2004 roku, pomimo tego, że:

- wiedział, iż J.M., po którym M.K., G.M. i J.P. nabyli roszczenia, znajdował się na liście osób, którym przyznano odszkodowania zgodnie z układem indemnizacyjnym zawartym przez Polskę z Królestwem Danii – Protokółem nr (...) w sprawie interesów i mienia duńskiego w Polsce z dnia 26 lutego 1953 roku,

- dysponował opinią prawną, z której wynikało, iż treść układu indemnizacyjnego zawartego z Królestwem Danii nakazuje przyjąć, że z chwilą jego podpisania to rząd duński, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą, za wyłączone w okresie PRL mienie obywateli (...), a w związku z tym wydanie na rzecz M.K., G.M. i J.P. decyzji dot. użytkowania wieczystego, jest niezgodne z przepisami prawa,

- zaniechał pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, w szczególności dokumentów lub informacji z Ministerstwa Finansów dotyczących przyznania J.M. odszkodowania przez rząd duński za w/w nieruchomość, parafował wadliwe prawnie projekty decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach, wynikającego z art. 25 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych i dopuścił w ten sposób do wydania w dniach 16 października oraz 15 listopada 2012 roku przez J.R. na rzecz M.K., G.M. i J. P. reprezentowanych przez R.N., decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 841 m² położonego w W. przy (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) oraz decyzji nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do niezabudowanego gruntu o powierzchni 617 m² położonego w W. przy (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez

organy administracji publicznej i przyczynił się do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w mieniu (...) W. w kwocie 62 520 000 zł, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXIII. w okresie od dnia 05 marca 2009 roku do dnia 07 lutego 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania przez E.M. w sposób niezgodny z prawem, prawa użytkowania wieczystego do 1/4 części nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), działka nr (...) z obrębu (...), pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jego własnego zakresu obowiązków z dnia 01 marca 2004 roku, w ten sposób, że parafował niezgodną z prawem decyzję nr (...) z dnia 07 lutego 2014 roku o ustanowieniu, w trybie art. 7 ust. 1, 2 i 3 w/w dekretu, prawa wieczystego użytkowania $\frac{3}{4}$ gruntu o powierzchni 1475 m², położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz J.M., J.P., A.M., M.S., N.M., M.W., M.M., M.M. i A.M., zaś w zakresie pozostałej $\frac{1}{4}$ gruntu ustanowiono użytkowanie wieczyste na rzecz Skarbu Państwa, zmienioną następnie postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r., nr (...), pomimo tego, że wiedział, iż właściciel $\frac{1}{4}$ części tej nieruchomości – E.M., był objęty układem indemnizacyjnym zawartym przez Rząd

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Francją w dniu 19 marca 1948 roku, uzupełnionym protokołem z dnia 07 września 1951 r. i przyznano mu odszkodowanie za utracone przez niego mienie nieruchomości znajdujące się w Polsce, o czym Urząd (...) W. został poinformowany pismem Ministerstwa Finansów doręczonym Urzędowi w dniu 05 marca 2009 roku, zaś z będącej w jego dyspozycji opinii prawnej wynikało, że z chwilą podpisania układu indemnizacyjnego to Rząd francuski, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za wywłaszczone w okresie PRL mienie obywateli francuskich, a jednocześnie zaniechał pozyskania z Ministerstwa Finansów bardziej szczegółowych informacji na temat wypłacenia E.M. odszkodowania przez Rząd francuski za w/w nieruchomość, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i przyczynił się do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w mieniu miasta stołecznego Warszawy odpowiadającej ¼ części wartości użytkowania wieczystego nieruchomości, dla której użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono, tj. w kwocie 6.135.250,00 zł,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXIV. w okresie od 27 lipca 2012 roku do dnia 20 września 2012 roku w W., pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) (...) W. w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym w w/w Wydziale postępowaniem oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego z wniosku następców prawnych właścicieli przedwojennej nieruchomości warszawskiej o numerze hip. (...), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.) i z § 13 pkt 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 31 grudnia 2008 w sprawie zmiany regulaminu

organizacyjnego Urzędu (...) W., w §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 własnego zakresu obowiązków z dnia 01 marca 2004 r. w ten sposób, że parafował wadliwy prawnie projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuścił do wydania przez J.R. w dniu 20 września 2012 roku decyzji o nr (...) o ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,2116 części gruntu o powierzchni 324 m² oznaczonego jako działka ewidencyjna nr (...) w obrębie (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...), stanowiąca grunt pod powojennym budynkiem przy ul. (...) w W., na rzecz B.Z. w udziale wynoszącym 0,193085 części oraz M.M. w udziale wynoszącym 0,0181515 części, przy czym oddanie w użytkowanie wieczyste gruntu miało nastąpić z jednoczesną sprzedażą na rzecz użytkowników wieczystych lokali znajdujących się w posadowionym na tej działce budynku i należących do (...) W., pomimo zaniechania pozyskania wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, tj. niezbadania, czy przedwojenna nieruchomość warszawska o numerze hip. (...) pokrywa się z obecnymi granicami działki ewidencyjnej nr (...) w obrębie (...), w sytuacji, gdy w skład dawnej nieruchomości oznaczonej nr hip. (...) wchodziła jedynie część działki ewidencyjnej oznaczonej nr (...) w obrębie (...), część zaś tej działki stanowił grunt niehipotekowany będący przed wojną własnością (...) W. i stanowiący część pasa drogowego ulicy (...), zaś zwrot tej działki następcom prawnym jej właścicieli przed dniem wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na terenie m. st. Warszawy, powinien poprzedzać podział geodezyjny działki w celu wydzielenia terenu dawnej nieruchomości o numerze hip. (...), którego to wykonanie nie było możliwe z uwagi na posadowienie na ww. działce powojennego budynku, który nie spełniał wymogów określonych w art. 93 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami pozwalających na podział nieruchomości budynkowej, co powinno stanowić podstawę do wydania decyzji odmownej ustanowienia użytkowania wieczystego na rzecz B.Z. i M.M., czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

XXV. w okresie od dnia 15 października 2012 roku do dnia 02 listopada 2012 roku w W., pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., będąc

zobowiązany m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jego własnego zakresu obowiązków z dnia 01 marca 2004 roku, w ten sposób, że parafował niezgodny z prawem projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuścił do wydania przez J.R. w dniu 02 listopada 2012 roku decyzji nr (...) o:

- ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do zabudowanego gruntu o powierzchni 235 m² w udziale wynoszącym 0,850 części, położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: B.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0309896 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu,
- o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego na 99 lat do zabudowanego gruntu o powierzchni 305 m² w udziale wynoszącym 0,535 części położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...) (oficyna), dla którego

prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: BK. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0195052 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, pomimo tego, że na mocy wyroków Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 27 listopada 1962 roku, o sygn. IV K dor. 121/62 oraz Sądu Wojewódzkiego w Opolu z dnia 14 października 1963 roku, o sygn. IV K. dor. 87/62, a także z dnia 14 maja 1964 roku, o sygn. III K 18/64 wobec R.S. orzeczono przepadek majątku w całości, co pozbawiało jego spadkobierców, tj. B.K., B.A., M.K. oraz J.S., roszczeń o ustanowienie użytkowania wieczystego w/w nieruchomości, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia jej szkody wielkiej wartości w kwocie 3.265.409 zł, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

XXVI. w okresie od 06 października 2011 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem przez M.B. prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), współdziałając z M.B., K.D., a także z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., H.F., pełniącą funkcję naczelnika w/w Wydziału, J.B., zatrudnionym jako radca prawny w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) oraz J.R., zastępcą Dyrektora Biura (...), w celu osiągnięcia przez M.B. nienależnej korzyści majątkowej w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy **ul. (...) oraz (...)** w W., pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) w Wydziale (...) Biura (...) i Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich

następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym w w/w Wydziale postępowaniami oraz przy wydaniu decyzji o ustanowieniu w w/w trybie użytkowania wieczystego z wniosku następców prawnych właścicieli przedwojennych nieruchomości warszawskich przy ul. (...) i (...), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 jego własnego zakresu obowiązków z dnia 01 marca 2004 roku, a także przekroczył swoje uprawnienia do parafowania decyzji o ustanowieniu użytkowania wieczystego nieruchomości w ten sposób, że zadekretował na J. W., pracownika zajmującego się prowadzeniem spraw dekretowych, wniosek z dnia 23 stycznia 2012 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożony przez K. D., działającego jako pełnomocnik B. G. i M.D., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., w także wniosek z dnia 6 października 2011 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożony przez K.D., działającego jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H. B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B. i tym samym spowodował przeprowadzenie postępowań administracyjnych w zakresie tych wniosków, pomimo faktu, że postępowanie w tym trybie co do tych nieruchomości zostało prawomocnie zakończone orzeczeniem administracyjnym Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 kwietnia 1951 r., a także orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 27 czerwca 1950 r. nr L.Dz. (...) oraz orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 r. nr L.dz. (...), utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 maja 1951 r., którymi odmówiono uwzględnienia wniosków byłych właścicieli nieruchomości o przyznanie im własności czasowej gruntów, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej i uniemożliwiały ponowne

orzekanie w tych sprawach z uwagi na bezwzględny, ustawowy zakaz wynikający z art. 156§1 pkt 3 kpa, a następnie, pomimo niezwyfikowania twierdzeń pełnomocnika stron wskazanych w powyższych wnioskach odnośnie miejsca zamieszkania przedwojennych właścicieli nieruchomości oraz treści dokumentów zgromadzonych w tym zakresie w dawnych księgach wieczystych gruntu, parafował sporządzone przez J.W., referenta obu spraw, rażąco sprzeczne z prawem projekty decyzji Prezydenta (...) W. o ustanowieniu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), a także decyzji o ustanowieniu takiego prawa dla nieruchomości przy ul. (...) o nr (...), parafowane również przez G.F. i J.B., które to decyzje wydał odpowiednio w dniach 23 listopada 2012 roku i 2 listopada 2012 roku w imieniu Prezydenta (...) W. J.R., w wyniku czego doszło do niezasadnego ustanowienia przez upoważnionych pracowników Urzędu (...) W.: G.F. i B.R., aktami notarialnymi sporządzonymi przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 25 kwietnia 2014 r., rep. (...), oraz w dniu 3 kwietnia 2014 r., rep. (...), prawa użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) i (...) i potwierdzenia prawa własności budynków po stronie użytkowników wieczystych gruntów, którym prawo to nie przysługuje, tj. w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz M. i D. R. oraz (...) sp. z o.o., której jedynym współnikiem i członkiem zarządu był wówczas M. B., a w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz H.B., od której M.B. na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. Rep (...) nabył prawa i roszczenia do ww. nieruchomości, (...) Spółka Akcyjna z/s w W., która na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia 2012 r. nabyła od (...) sp. z o.o. z/s w W. reprezentowanej przez M. B., cały należący do ww. spółki udział w prawach i roszczeniach do ww. nieruchomości, a której członkiem rady nadzorczej był M.B. oraz Gminy (...), pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w treści decyzji warunki ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności przedmiotowych gruntów, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na tych gruntach, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, które to prawa w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXVII. w okresie od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia 1 lutego 2016 roku, w W., pełniąc funkcję Kierownika Działu (...) W. w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W. oraz będąc zobowiązanym m.in. do nadzoru i koordynacji pracy podległych pracowników w zakresie prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących obecnie własność (...) W., złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym postępowaniem dekretowym z wniosku adw. M. G., złożonego w dniu 18 maja 1948 roku w imieniu i na rzecz następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. (...) (ozn. hip. nr (...)), nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.) i z § 13 pkt 1 Zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 31 grudnia 2008 roku w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., w § 9 ust. 1 Zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, a także z pkt 1 własnego zakresu obowiązków z dnia 1 marca 2004 roku w ten sposób, że parafując zatwierdził sporządzony ponownie wadliwy prawnie projekt decyzji o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonej przy ul. (...), mając przy tym pełną świadomość, że w toku ponownego rozpoznania sprawy nie wykonano wskazań i zaleceń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co do kierunku oraz sposobu dalszego prowadzenia tego postępowania, które zostały opisane w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku o sygn. I SA/WA 1518/12, uchylającym poprzednią decyzję Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2012 roku o Nr (...), dotyczącą nieruchomości przy ul. (...), przy czym zachowania tego dopuścił się również z rażącym naruszeniem art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), który miał charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i stanowił o tym, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu, wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, akceptując tym samym fakt niepodjęcia w toku ponownego rozpoznania sprawy

jakichkolwiek czynności mających na celu ustalenie, czy B.B., W. B. i S.J., faktycznie udzielili w dniu 15 maja 1948 roku pisemnego pełnomocnictwa, upoważniającego adw. M.G. do występowania w ich imieniu z wnioskiem dekretowym, na co wskazywał i do czego zobowiązywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym wyżej wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku, dowolnie uznając wbrew opinii tegoż sądu, że wystarczające w tym zakresie będzie dokonanie jedynie oceny materiału dowodowego poprzednio zgromadzonego w sprawie, czym doprowadził do wydania w dniu 1 lutego 2016 roku, z upoważnienia Prezydenta (...) W., decyzji o Nr (...) ustanawiającej na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,80274 części w zabudowanym gruncie o powierzchni 765 m², położonym w W. przy ul. (...), opisanym w ewidencji gruntów jako działka nr (...) w obrębie (...), uregulowanym w księdze wieczystej KW nr (...) na rzecz E.K. w udziale 10/30, T.J. w udziale 6/30, A.C. w udziale 5/30, A.N. w udziale 5/30, B.K. w udziale 4/30, w zamian za czynsz symboliczny, działając na szkodę interesu publicznego, w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

8) J.B. (poprzednio B.), syna K. i K. z domu S., ur. (...) roku w P.,

oskarżonego o to, że:

XXVIII. w okresie od dnia 15 października 2012 roku do dnia 2 listopada 2012 roku w W., będąc radcą prawnym w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielania pracownikom (...) interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki

pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz jego własnego zakresu obowiązków z dnia 06 lutego 2006 roku, w ten sposób, że parafował niezgodny z prawem projekt decyzji, nie wykonując obowiązku pisemnego poinformowania swojego przełożonego o występujących uchybieniach i dopuścił do wydania przez J.R. w dniu 2 listopada 2012 roku decyzji nr (...) o:

- ustanowieniu na 99 lat prawa użytkowania wieczystego do zabudowanego gruntu o powierzchni 235 m² w udziale wynoszącym 0,850 części, położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: B.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,1361328 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0354167 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0531250 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0309896 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0154948 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0103299 części gruntu,

- o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego na 99 lat do zabudowanego gruntu o powierzchni 305 m² w udziale wynoszącym 0,535 części położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...) ((...)), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz: B.K. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu oddawanego w użytkowanie wieczyste, B.A. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, M.K. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, J.S. w udziale wynoszącym 0,0856836 części gruntu, K.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, E.G. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, B.Z. w udziale wynoszącym 0,0222917 części gruntu, T.G. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, D.L. w udziale wynoszącym 0,0334375 części gruntu, T.R. w udziale wynoszącym 0,0195052 części gruntu, W.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, A.N. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, A.R. w udziale wynoszącym 0,0097526 części gruntu, E.R. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, U.B. w udziale wynoszącym 0,0065017 części gruntu, pomimo tego, że na mocy wyroków Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 27 listopada 1962 roku, o sygn. IV K dor. 121/62 oraz Sądu Wojewódzkiego w Opolu z dnia 14 października 1963 roku, o sygn. IV K. dor. 87/62, a także z dnia 14 maja 1964 roku, o sygn.

III K 18/64 wobec R.S. orzeczono przepadek majątku w całości, co pozbawiało jego spadkobierców, tj. B.K., B.A., M.K. oraz J.S., roszczeń o ustanowienie użytkowania wieczystego w/w nieruchomości, czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia jej szkody wielkiej wartości w kwocie 3.265.409 zł, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego działek, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

XXIX. w okresie od 06 października 2011 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem przez M.B. prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), współdziałając z M.B., K.D., a także z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., M.P., pełniącym funkcję kierownika Działu (...) w w/w Wydziale, G.F., pełniącą funkcję naczelnika w/w Wydziału oraz J.R., zastępcą Dyrektora Biura (...) i, w celu osiągnięcia przez M.B. nienależnej korzyści majątkowej w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości przy **ul. (...) oraz (...)** w W., będąc radcą prawnym w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązanym m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielania pracownikom (...) interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, nie dopełnił swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz jego własnego zakresu obowiązków z dnia 06 lutego 2006 roku, w ten sposób, że zatwierdził i parafował sporządzone przez J.W. projekty rażąco sprzecznych z prawem decyzji Prezydenta (...) W. o ustanowieniu użytkowania wieczystego w/w nieruchomości o nr (...) i o nr (...),

zatwierdzone i parafowane również przez G.F. i M.P., które to decyzje wydał odpowiednio w dniu 23 listopada 2012 r. i 2 listopada 2012 r. w imieniu Prezydenta (...) W. J.R., pomimo tego, że postępowanie w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. z 1945, Nr 50, poz. 279) co do tych nieruchomości zostało prawomocnie zakończone orzeczeniem administracyjnym Prezydenta (...) W. z dnia 31 października 1948 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 kwietnia 1951 r., a także orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 27 czerwca 1950 r. nr L.Dz. (...) oraz orzeczeniem administracyjnym Prezydium Rady Narodowej (...) W. z dnia 30 czerwca 1950 r. nr L.dz. (...), utrzymanym w mocy orzeczeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 maja 1951 r., którymi odmówiono uwzględnienia wniosków byłych właścicieli nieruchomości o przyznanie im własności czasowej gruntów, a zatem korzystały z powagi rzeczy osądzonej i uniemożliwiały ponowne orzekanie w tych sprawach z uwagi na bezwzględny, ustawowy zakaz wynikający z art. 156§1 pkt 3 kpa, a także pomimo niezwyfikowania twierdzeń pełnomocnika stron odnośnie miejsca zamieszkania przedwojennych właścicieli nieruchomości oraz treści dokumentów zgromadzonych w tym zakresie w dawnych księgach wieczystych gruntów, wskazanych we wniosku z dnia 23 stycznia 2012 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik B.G. i M.D., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., w także wniosku z dnia 6 października 2011 r. o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...) w trybie art. 7 w/w dekretu, złożonego przez K.D., działającego jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H.B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., w wyniku czego doszło do niezasadnego ustanowienia przez upoważnionych pracowników Urzędu (...) W.: G.F. i B.R., aktami notarialnymi sporządzonymi przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 25 kwietnia 2014 r., rep. (...), oraz w dniu 3 kwietnia 2014 r., rep. (...), prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości i potwierdzenia, sprzecznie z wieczystoksięgowymi zapisami, prawa własności budynków po stronie użytkowników wieczystych, którym prawo to nie przysługuje, tj. w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz M. i D. R. oraz (...) sp. z o.o., której jedynym współnikiem i członkiem zarządu był wówczas M.B., a w przypadku budynku przy ul. (...) na rzecz H.B., od której M.B. na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. Rep (...) nabył prawa i roszczenia do ww. nieruchomości, (...) SA z/s w W., która na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia 2012 r. nabyła od (...) sp. z o.o. z/s w W. reprezentowanej przez M. B., cały należący do ww. spółki udział w prawach i roszczeniach

do ww. nieruchomości, a której członkiem rady nadzorczej był M.B. oraz Gminy (...), pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w treści decyzji warunki ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności przedmiotowych gruntów, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na tych gruntach,

czym działał na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, które w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

9) **K.D.**, syna F. i M. z domu N., ur. (...) roku w M.,

oskarżonego o to, że:

XXX. W okresie od 6 października 2011 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania w sposób niezgodny z prawem przez M.B. prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) oraz (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M.B., współdziałał z J.W., pełniącym funkcję głównego specjalisty w Wydziale (...) Biura (...) Urzędu (...) W., M.P., pełniącym funkcję kierownika Działu (...) w w/w Wydziale, G.F., pełniącą funkcję naczelnika w/w Wydziału, J.B., zatrudnionym jako radca prawny w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) oraz J.R., zastępcą Dyrektora Biura (...), przy popełnieniu przez wyżej wymienionych pracowników Urzędu (...) W. czynów zabronionych polegających na nie dopełnieniu obowiązków i przekroczeniu swoich uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M.B. w postaci prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonych w W. przy **ul. (...) oraz (...)**, w ten sposób, że złożył w dniach 6 października 2011 roku oraz 23 stycznia 2012 roku działając jako pełnomocnik (...) sp. z o.o. z/s w W. oraz H.B., a w istocie w imieniu i na rzecz M.B., wnioski o ustanowienie w trybie art. 7 w/w dekretu użytkowania wieczystego gruntów położonych w W. przy ul. (...) oraz ul. (...), wiedząc przy tym że roszczenie o ustanowienie

tych praw są niezasadne, w wyniku czego, przeprowadzone zostały postępowania administracyjne, pomimo faktu, że postępowania w tym trybie co do tych samych nieruchomości zostały prawomocnie zakończone, czego pełną świadomość mieli M.P., G.F., J.B. oraz J.R., którzy swoim zachowaniem naruszyli obowiązki: dbania o środki publiczne, wykonywania obowiązków ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowania rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.) i z § 9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki oraz przekroczyli swoje uprawnienia do prowadzenia i nadzorowania wskazanych powyżej spraw, opiniowania projektów decyzji o ustanowieniu użytkowania wieczystego oraz wydawania takich decyzji, wynikających z ich indywidualnych zakresów obowiązków oraz udzielonych pełnomocnictw, w konsekwencji czego w dniach 2 i 23 listopada 2012 roku J.R., w imieniu Prezydenta (...) W. wydał niezgodne z prawem decyzje nr (...) i (...) o ustanowieniu użytkowania wieczystego, których projekty zostały przygotowane przez J.W. oraz parafowane przez M.P., G.F. oraz J.B., a następnie, pomimo niespełnienia, zawartych w decyzjach, prawno-kształtujących warunków dopuszczalności zawarcia umów użytkowania wieczystego, polegających na przekazaniu we władanie beneficjentom decyzji budynków posadowionych na przedmiotowych gruntach oraz na wyeliminowaniu z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku oraz nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzających przejście na rzecz gminy własności gruntów zabudowanych budynkami mieszkalnymi, działając w imieniu i na rzecz M.B., udał się do notariusza L.Z. i uzgodnił z nim treść umów notarialnych ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, które to umowy w dniach 3 i 25 kwietnia 2014 roku zostały przez niego podpisane w imieniu M.B. oraz przez G.F. i B.R. reprezentujące Prezydenta (...) W., i zawierały nieprawdziwe stwierdzenia stron, iż budynki posadowione na przedmiotowych nieruchomościach są własnością beneficjentów decyzji zwrotowych, podczas gdy z zapisów znajdujących się w księgach wieczystych oraz z treści znajdujących się w obrocie prawnym decyzji Wojewody (...) wynikało jednoznacznie, iż przedmiotowe budynki są własnością (...) W., o czym wiedzieli M.B., działający w jego imieniu i na jego rzecz K.D., oraz G.F., w konsekwencji czego doszło do przekazania M.B. nieruchomości położonych w W. przy ul. (...) i ul. (...), czym działano na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz

interesów majątkowych tej jednostki, wyrządzając jednocześnie szkodę wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającą wartości użytkowania wieczystego obu nieruchomości wraz z częścią budynków przynależnych użytkownikom wieczystym w kwocie łącznej 19.684.101,00 zł, dla których użytkowanie wieczyste w drodze wskazanych powyżej decyzji ustanowiono,

tj. o czyn z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

10) L.Z., syna W. i K. z domu M., ur. (...) roku w W.,

oskarżonego o to, że:

XXXI. w dniu 3 kwietnia 2014 roku w W., będąc notariuszem i prowadząc Kancelarię Notarialną w W. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci wynagrodzenia za dokonanie czynności notarialnej, będąc zobowiązanym na podstawie art. 81 ustawy z dnia 14 lutego 1991 roku Prawo o notariacie do odmowy dokonania czynności notarialnej sprzecznej z prawem, nie dopełnił ww. obowiązków sporządzając akt notarialny pod numerem Rep. (...) umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste nieruchomości przy ul. (...) w W., sprzecznej z decyzją administracyjną z dnia 2 listopada 2012 r. nr (...) o ustanowieniu w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...), pomimo faktu, iż nie ziszczyły się prawno-kształtujące warunki zawarte w treści ww. decyzji ustanowienia tego prawa w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody warszawskiego o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzającej przejście na rzecz gminy własności nieruchomości przy ul. (...) zabudowanej budynkiem mieszkalnym oraz przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynku posadowionego na gruncie, a także nie dochował szczególnej staranności, do jakiej był zobowiązany na podstawie art. 49 ustawy Prawo o notariacie, przy sporządzaniu aktu notarialnego, poprzez przyjęcie oświadczeń stron, iż nabywcy są współwłaścicielami nieruchomości budynkowej położonej w W., w dzielnicy (...), przy ul. (...) na podstawie sprzecznego ze stanem prawnym i faktycznym wyводу prawnego, z którego miało wynikać, iż nieruchomość budynkowa powstała z mocy art. 5 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy w zw. z art. XXXIX §3 dekretu z dnia 11 października 1946 r. przepisy wprowadzające prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych oraz w zw. z art. XXXVII ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny, podczas, gdy z

odpisu księgi wieczystej Kw nr (...) okazanego przy sporządzaniu niniejszego aktu wynikało, że decyzją wojewody ww. nieruchomości zabudowana budynkiem mieszkalnym została skomunalizowana i w dacie sporządzania aktu notarialnego przedmiotowy budynek stanowił własność (...) W. i nie odpowiadał warunkom z art. 5 dekretu, gdyż nie stanowił odrębnej od gruntu własności i w konsekwencji złożenia wniosku o dokonanie w dziale II księgi wieczystej wpisu prawa współwłasności budynku na rzecz H.B., Spółki (...) Spółka Akcyjna z/s w W. oraz Gminy (...), którym prawo to nie przysługiwało, czym działał na szkodę interesu publicznego – interesów majątkowych (...) W., przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w mieniu miasta, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego nieruchomości wraz z częścią budynku przynależną użytkownikom wieczystym, w kwocie 14.192.468,00 zł, które to prawo w drodze wskazanego powyżej aktu notarialnego ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k.,

XXXII. w dniu 25 kwietnia 2014 roku w W., będąc notariuszem i prowadząc Kancelarie Notarialną w W. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci wynagrodzenia za dokonania czynności notarialnej, będąc zobowiązanym na podstawie art. 81 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie do odmowy dokonania czynności notarialnej sprzecznej z prawem, nie dopełnił ww. obowiązków sporządzając akt notarialny pod numerem Rep. (...) umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste nieruchomości przy ul. (...), sprzecznej z decyzją z dnia 23 listopada 2012 r. nr 523/GK/DW/2012 o ustanowieniu w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...), pomimo faktu, iż nie ziszczyły się prawnokształtujące warunki zawarte w treści ww. decyzji ustanowienia tego prawa w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku, stwierdzającej przejście na rzecz gminy własności nieruchomości przy ul. (...) zabudowanej budynkiem mieszkalnym, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynku posadowionego na gruncie, a także nie dochował szczególnej staranności, do jakiej był zobowiązany na podstawie art. 49 ustawy Prawo o notariacie, przy sporządzaniu aktu notarialnego, poprzez przyjęcie oświadczeń stron, iż nabywcy są współwłaścicielami nieruchomości budynkowej położonej w W., w dzielnicy (...), przy ul. (...) na podstawie sprzecznego ze stanem prawnym i faktycznym wyводу prawnego, z którego miało wynikać, iż nieruchomość budynkowa powstała z mocy art. 5 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu

gruntów na obszarze m.st. Warszawy w zw. z art. XXXIX §3 dekretu z dnia 11 października 1946 r. przepisy wprowadzające prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych oraz w zw. z art. XXXVII ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny, podczas, gdy z odpisu księgi wieczystej Kw nr (...) okazanego przy sporządzaniu niniejszego aktu wynikało, że decyzją wojewody ww. nieruchomości zabudowana budynkiem mieszkalnym została skomunalizowana i w dacie sporządzania aktu notarialnego przedmiotowy budynek stanowił własność (...) W. i nie odpowiadał warunkom z art. 5 dekretu, gdyż nie stanowił odrębnej od gruntu własności i w konsekwencji złożenia wniosku o dokonanie w dziale II księgi wieczystej wpisu prawa współwłasności budynku na rzecz M. i D. R. oraz (...) sp. z o.o., którym prawo to nie przysługiwało, czym działał na szkodę interesu publicznego – interesów majątkowych (...) W., przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w mieniu miasta, odpowiadającej wartości użytkownika wieczystego nieruchomości wraz z częścią budynku przynależną użytkownikom wieczystym, w kwocie łącznej 5.491.633,00 zł, które to prawo w drodze wskazanego powyżej aktu notarialnego ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k.

11) A.D., córki R. i A. z domu K., ur. (...) roku w S.,

oskarżonej o to, że:

XXXIII. w dniu 6 lutego 2014 roku w W., będąc radcą prawną w wieloosobowym stanowisku pracy radcy prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielania pracownikom (...) interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, nie dopełniła swoich obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z § 9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz z pkt 1, 2 i 3 jej

własnego zakresu obowiązków z dnia 06 lutego 2006 roku, w ten sposób, że parafowała niezgodną z prawem decyzję nr (...) z dnia 7 lutego 2014 roku o ustanowieniu, w trybie art. 7 ust. 1, 2 i 3 w/w dekretu, prawa wieczystego użytkowania $\frac{3}{4}$ gruntu o powierzchni 1475 m², położonego w W. przy ul. (...), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) z obrębu (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) na rzecz J.M., J.P., A.P., M.S., N.M., M.W., M.M., M.M. i A.M., zaś w zakresie pozostałej $\frac{1}{4}$ gruntu ustanowiono użytkowanie wieczyste na rzecz Skarbu Państwa, zmienioną następnie postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r., nr (...), pomimo tego, że wiedziała, iż właściciel $\frac{1}{4}$ części tej nieruchomości – E.M., był objęty układem indemnizacyjnym zawartym przez Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Francją w dniu 19 marca 1948 roku, uzupełnionym protokołem z dnia 7 września 1951 roku i przyznano mu odszkodowanie za utracone przez niego mienie nieruchome znajdujące się w Polsce, o czym Urząd (...) W. został poinformowany pismem Ministerstwa Finansów doręczonym Urzędowi w dniu 5 marca 2009 roku, zaś z będącej w jej dyspozycji opinii prawnej wynikało, że z chwilą podpisania układu indemnizacyjnego to Rząd francuski, nie zaś Polska, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za wywłaszczone w okresie PRL mienie obywateli (...), czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W., interesów majątkowych tej jednostki, a także wbrew zasadzie równego traktowania obywateli przez organy administracji publicznej i przyczyniła się do wyrządzenia szkody w mieniu (...) W. odpowiadającej $\frac{1}{4}$ części wartości użytkowania wieczystego nieruchomości, dla której użytkowanie wieczyste w drodze wskazanej powyżej decyzji ustanowiono, tj. w kwocie 6.135.250,00 zł,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

XXXIV. w okresie od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia 1 lutego 2016 roku, w W., będąc zatrudniona jako radca prawny na Wieloosobowym Stanowisku Pracy Radcy Prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W. oraz zobowiązana w ramach zakresu powierzonych jej obowiązków służbowych m.in. do sporządzania opinii prawnych w sprawach związanych z zakresem działania Biura (...), parafowania projektów decyzji administracyjnych oraz udzielaniem urzędnikom interpretacji i wyjaśnień w zakresie stosowania prawa, w związku z prowadzonym na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279 z późn. zm.) postępowaniem administracyjnym z wniosku adw. M.G., złożonego w dniu 18 maja 1948 roku w imieniu i na rzecz następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości

warszawskiej położonej przy ul. (...) (ozn. hip. nr (...)), nie dopełniła ciężących na niej obowiązków, polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z § 13 ust. 2 pkt 1 Załącznika do Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 roku w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z § 9 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki Pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki oraz z pkt 1, 2 i 3 jej własnego zakresu obowiązków z dnia 6 lutego 2006 roku w ten sposób, parafując zatwierdziła sporządzony ponownie wadliwy prawnie projekt decyzji o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości położonej przy ul. (...), mając przy tym pełną świadomość, że w toku ponownego rozpoznania sprawy nie wykonano wskazań i zaleceń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co do kierunku oraz sposobu dalszego prowadzenia tego postępowania, które zostały opisane w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku o sygn. I SA/WA 1518/12, uchylającym poprzednią decyzję Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2012 roku o Nr (...), dotyczącą nieruchomości przy ul. (...), przy czym zachowania tego dopuściła się również z rażącym naruszeniem art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), który miał charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i stanowił o tym, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu, wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, akceptując tym samym fakt niepodjęcia w toku ponownego rozpoznania sprawy jakichkolwiek czynności mających na celu ustalenie, czy B.B., W.B. i S.J. faktycznie udzielili w dniu 15 maja 1948 roku pisemnego pełnomocnictwa, upoważniającego adw. M.G. do występowania w ich imieniu z wnioskiem dekretowym, na co wskazywał i do czego zobowiązywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym wyżej wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku, dowolnie uznając wbrew opinii tegoż sądu, że wystarczające w tym zakresie będzie dokonanie jedynie oceny materiału dowodowego poprzednio zgromadzonego w sprawie, czym doprowadziła do wydania w dniu 1 lutego 2016 roku, z upoważnienia Prezydenta (...) W., decyzji o Nr (...) ustanawiającej na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,80274 części w zabudowanym gruncie o powierzchni 765 m², położonym w W. przy ul. (...), opisanym w

ewidencji gruntów jako działka nr (...) w obrębie (...), uregulowanym w księdze wieczystej KW nr (...) na rzecz E.K. w udziale 10/30, T.J. w udziale 6/30, A.C. w udziale 5/30, A.N. w udziale 5/30, B.K. w udziale 4/30, w zamian za czynsz symboliczny, działając na szkodę interesu publicznego, w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

**12) B.R., córkę A. i M. z domu S., ur. (...) roku w T.,
oskarżonej o to, że:**

XXXV. w dniu 25 kwietnia 2014 roku w W., będąc radcą prawnym samodzielnego wieloosobowego stanowiska pracy radcy prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do reprezentowania gminy w ramach udzielonego przez Prezydenta (...) W. pełnomocnictwa notarialnego, sporządzonego przez notariusza J.F. z kancelarii w W. w dniu 24 maja 2007 r., rep. (...) do ustanawiania użytkowania wieczystego nieruchomości, nie dopełniła obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem i standardami zawodowymi obowiązującymi radców prawnych, mając przy tym na względzie interes publiczny, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z §9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz jej własnego zakresu obowiązków z dnia 06 lutego 2006 roku, w ten sposób, że zawarła w imieniu Prezydenta (...) W. wspólnie z G.F. – naczelniczką Wydziału (...), akt notarialny sporządzony przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 25 kwietnia 2014 r., rep. (...), ustanawiający prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przy **ul. (...)** i potwierdzający prawo własności budynku po stronie użytkowników wieczystych, którym prawo to nie przysługuje, na rzecz M. i D. R. oraz (...) sp. z o.o., której jedynym wspólnikiem i członkiem zarządu był wówczas M.B., pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w treści decyzji Prezydenta (...) W. o nr (...) z dnia 23 listopada 2012 r. o ustanowieniu w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) użytkowania wieczystego nieruchomości

przy ul. (...) warunki ustanowienia tego prawa w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 5 lipca 1991 roku, stwierdzającej przejście na rzecz gminy własności w/w gruntu, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynku posadowionego na gruncie, czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego nieruchomości wraz z częścią budynku przynależną użytkownikom wieczystym, w kwocie 14.192.468,00 zł, które to prawo w drodze wskazanego powyżej aktu notarialnego ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 §1 k.k.,

XXXVI. w dniu 3 kwietnia 2014 roku w W., będąc radcą prawnym samodzielnego wieloosobowego stanowiska pracy radcy prawnego w Biurze (...) Urzędu (...) W., będąc zobowiązaną m.in. do reprezentowania gminy w ramach udzielonego przez Prezydenta (...) W. pełnomocnictwa notarialnego, sporządzonego przez notariusza J.F. z kancelarii w W. w dniu 24 maja 2007 r., rep. (...) do ustanawiania użytkowania wieczystego nieruchomości, nie dopełniła obowiązków polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu swoich obowiązków sumiennie i ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem i standardami zawodowymi obowiązującymi radców prawnych, mając przy tym na względzie interes publiczny, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 – t.j.), z §13 ust. 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr (...) r. Prezydenta (...) W. z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Urzędu (...) W., z § 9 ust. 1 zarządzenia nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki pracowników Urzędu (...) W. wraz z załączonym Kodeksem Etyki, oraz jej własnego zakresu obowiązków z dnia 06 lutego 2006 roku, w ten sposób, że zawarła w imieniu Prezydenta (...) W. wspólnie z G.F. – naczelniczką Wydziału (...), akt notarialny sporządzony przez notariusza L.Z. z kancelarii w W. w dniu 3 kwietnia 2014 r., rep. (...), ustanawiający prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przy **ul. (...)** i potwierdzający prawo własności budynku po stronie użytkowników wieczystych, którym prawo to nie przysługuje, na rzecz H.B., od której M.B. na podstawie umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 czerwca 2010 r. Rep (...) nabył prawa i roszczenia do ww. nieruchomości, (...) SA z/s w W., która na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia

2012 r. nabyła od (...) sp. z o.o. z/s w W. reprezentowanej przez M. B., cały należący do w/w spółki udział w prawach i roszczeniach do ww. nieruchomości, a której członkiem rady nadzorczej był M.B. oraz Gminy (...), pomimo faktu, że nie ziściły się zawarte w treści decyzji Prezydenta (...) W. o nr (...) z dnia 2 listopada 2012 r. o ustanowieniu w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. nr 50, poz. 279 z późn. zm.) użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) warunki ustanowienia tego prawa w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji Wojewody (...) o nr (...) z dnia 15 października 1992 roku, stwierdzającej przejście na rzecz gminy własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, a także w postaci przekazania we władanie beneficjentom decyzji budynku posadowionego na gruncie, czym działała na szkodę interesu publicznego w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki, przyczyniając się jednocześnie do wyrządzenia szkody wielkiej wartości w jej mieniu, odpowiadającej wartości użytkowania wieczystego nieruchomości wraz z częścią budynku przynależną użytkownikom wieczystym, w kwocie 5.491.633,00 zł, które to prawo w drodze wskazanego powyżej aktu notarialnego ustanowiono,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

13) I. Ś., córkę J. i W. z domu K., ur. (...) roku w N.,

oskarżonej o to, że:

XXXVII. w okresie od 31 maja 2013 roku do dnia 1 lutego 2016 roku, w W., będąc zatrudniona na stanowisku Głównego Specjalisty w Dziale (...) Wydziału (...) Biura (...) Urzędu (...) W. oraz zobowiązana w ramach zakresu powierzonych jej obowiązków służbowych, m.in. do prowadzenia postępowań w sprawach rozpatrywania wniosków dawnych właścicieli lub ich następców prawnych w stosunku do nieruchomości stanowiących własność (...) W. i Skarbu Państwa, złożonych w trybie dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279 z późn. zm.), w związku z prowadzonym przez siebie postępowaniem dekretowym z wniosku adw. M.G., złożonego w dniu 18 maja 1948 roku w imieniu i na rzecz następców prawnych przedwojennych właścicieli nieruchomości (...) położonej przy ul. (...) (ozn. hip. nr (...)), nie dopełniła ciążących na niej obowiązków, polegających na dbaniu o środki publiczne, wykonywaniu czynności ze szczególną starannością, zgodnie z obowiązującym prawem, mając przy tym na względzie interes publiczny, podejmowaniu rozstrzygnięć w oparciu o

prawkłowo dokonane ustalenia, które to obowiązki wynikały z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016, poz. 902 – t.j.) oraz z treści § 9 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezydenta (...) W. z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie wprowadzenia w Urzędzie (...) W. Kodeksu Etyki Pracowników Urzędu (...) W. w ten sposób, że nie wykonała wskazań i zaleceń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co do kierunku oraz sposobu dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego, które zostały opisane w wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku o sygn. I SA/WA 1518/12, uchylającym do ponownego rozpoznania zaskarżoną decyzję Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2012 roku o Nr (...), ustanawiającą prawo wieczystego użytkowania gruntu nieruchomości przy ul. (...), przy czym zachowania tego dopuściła się również z rażącym naruszeniem art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), który miał charakter przepisu bezwzględnie obowiązującego i stanowił o tym, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu, wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, nie podejmując – jako referent tej sprawy – w czasie jej ponownego rozpoznania, jakichkolwiek czynności mających na celu ustalenie, czy B.B., W.B. i S.J. faktycznie udzielili w dniu 15 maja 1948 roku pisemnego pełnomocnictwa, upoważniającego adw. M.G. do występowania w ich imieniu z wnioskiem dekretowym, na co wskazywał i do czego zobowiązywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym wyżej wyroku z dnia 29 stycznia 2013 roku, dowolnie uznając wbrew opinii tegoż sądu, że wystarczające w tym zakresie będzie dokonanie jedynie oceny materiału dowodowego poprzednio zgromadzonego w sprawie, po czym sporządziła wadliwy prawnie projekt decyzji o ponownym ustanowieniu prawa wieczystego użytkowania w/w gruntu, czym doprowadziła do wydania w dniu 1 lutego 2016 roku, z upoważnienia Prezydenta (...) W., decyzji o Nr (...), ustanawiającej na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do udziału wynoszącego 0,80274 części w zabudowanym gruncie o powierzchni 765 m², położonym w W. przy ul. (...), opisanym w ewid. gruntów jako działka nr (...) w obrębie (...), uregulowanym w księdze wieczystej KW nr (...) na rzecz E.K. w udziale 10/30, T.J. w udziale 6/30, A.C. w udziale 5/30, A.N. w udziale 5/30, B.K. w udziale 4/30, działając na szkodę interesu publicznego, w postaci wiarygodności i zaufania obywateli do jednostki samorządowej, tj. Gminy (...) W. oraz interesów majątkowych tej jednostki,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego **J.W.** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. V i za czyn ten na podstawie art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. skazuje go i na podstawie art. 228 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 8 czerwca 2010 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za 100 (sto) złotych każda;
2. oskarżonego **J.W.** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. VI i za czyn ten na podstawie art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. skazuje go i na podstawie art. 228 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za 100 (sto) złotych każda;
3. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny, i wymierza oskarżonemu **J.W.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 miesięcy (sześciu) pozbawienia wolności, oraz łączną karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za 100 (sto) złotych każda;
4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **J.W.** rzeczywisty okres pozbawienia wolności w sprawie tj. od 4 grudnia 2017 roku od godz. 6:05 do 7 grudnia 2018 roku oraz od 6 lutego 2019 roku od o godz. 6:03 do 8 lutego 2019 roku;
5. na podstawie art. 626 k.p.k. oraz art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **J.W.** kwotę 4.300,00 zł (cztery tysiące trzysta złotych i zero groszy) – tytułem opłaty, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania poniesionych w sprawie w tej części,
6. oskarżonego **J.W.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. IV, VII, VIII i IX; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmują na rachunek Skarbu Państwa;

7. oskarżonego **M.B.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. I, II i III; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
8. oskarżonego **K.D.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. X; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
9. oskarżonego **J.R.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. XI; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
10. oskarżonego **J.M.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. XII, XIII, XIV i XV; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
11. oskarżoną **G.F.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych jej czynów z pkt. XVI, XVII, XVIII, XIX, XX i XXI; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
12. oskarżonego **M.P.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
13. oskarżonego **J.B.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. XXVIII i XXIX; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
14. oskarżonego **K.D.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. XXX; na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

15. oskarżonego **L.Z.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. XXXI, XXXII, ; na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
16. oskarżoną **A.D.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych jej czynów z pkt. XXXIII i XXXIV na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
17. oskarżoną **B.R.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych jej czynów z pkt. XXXV i XXXVI na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
18. oskarżoną **I.Ś,** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu z pkt. XXXVII na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty sądowe poniesione w sprawie w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Wojciech Małek